

CITY TABERNACLE BAPTIST CHURCH

Brisbane, Australia – www.CityTabernacle.com

SERMON TRANSCRIPT

Preacher: Rev Glenn Brodie

Date: Sunday AM, 28 September 2025

Scriptures: [Ephesians 3:1-13](#)

Title: “God’s Mystery Revealed in the Church”

Translated to *(from English speaker)*: Ukrainian

Voice-to-Text AI transcription from Church Sermon recording.

Ну, перш ніж ми розглянемо, що Господь хоче сказати через Своє Слово, давайте попросимо Його благословення та просвітлення, чи не так? Отче, ми дякуємо Тобі за Твоє Слово. Ми хочемо подякувати Тобі, Господи, за те, що це наш безцінний скарб, і ми хочемо подякувати Тобі за те, що в Христі ще так багато чого потрібно вивчити, але є багато, о Боже, у Твоєму Слові, о Боже, що Ти дав нам про те, ким є Ісус, і все, ким Він є і буде для нас. Тож зроби для нас ясним, молимося ми цього ранку, цей багатий уривок, який Ти дав нам, Господи, для розгляду, засвоєння та послуху в ім'я Ісуса.

Амінь. Якби ви згадали слово «таємниця» у 2025 році, більшість із нас асоціювала б це слово з чимось нерозкритим, тому ми думаємо, зокрема, про детективи про вбивства, і Пуаро, здається, той, за яким ми часто спостерігаємо, міс Марплз та інші там, і ви можете дивитися те саме. Таємниця того, що сталося з тим літаком, МН370, який зник.

Ми не знаємо напевно, всілякі теорії, але це таємниця, щось, що потребує розгадки. Але за часів Павла таємниця означала щось зовсім інше. Зокрема, в Ефесі та інших містах з подібними поглядами, які були справжнім виром, гарячим казаном релігії,

існувало те, що називалося таємними релігіями, і зокрема, головною таємною релігією за часів Павла був культ Елевсіна.

Воно було зосереджене на поклонінні богині Деметрі, ДЕМЕТРІ, Деметрі. Вона була богинею врожаю, вічного відродження та життя. Кажуть, що вона втратила свою дочку, її викрав Аїд, забрав у підземний світ, і дев'ять днів шукала свою загублену дочку.

І ось, тепер, коли її знайшли і, так би мовити, відродили з Аїда, вони щороку влаштовували фестиваль на її честь. За збігом обставин, приблизно в цей час щороку, наприкінці вересня та на початку жовтня. І якщо ви хотіли стати кандидатом на розгадку таємниць Деметри, то вам слід було почати з дев'ятиденного фестивалю, під час якого ви йшли з Афін, 24 кілометри, до маленького містечка Елевсін, і проходили через деякі жертвоприношення.

Для них проводилися ритуальні очищення, своєрідне хрещення. Ви проходили через жертвоприношення та інші пости тощо, а потім на дев'ятий день ви були готові, як кандидат, бути посвяченими в таємниці Деметри. Але це було лише для кандидатів, і жреці Деметри посвячували їх у будь-які таємниці.

Ми не знаємо, що це було за таємниці, бо розголошення цих таємниць чи таємниці Деметри каралося смертю. За це кандидат міг втратити життя. Тож ми не знаємо, що це за таємниці насправді були.

На десятий день ви повернулися до Афін як послідовник Деметри. І ось ви просто пережили цей вир різних містичних релігій. Деметра, безумовно, найпопулярніша та найбільша.

Сьогодні також є такі. Масонство має свої таємні ритуали, обряди тощо, і кандидати повинні знати таємниці масонства. І вони мають хрещення у смерть і життя Хірама, Абіффа тощо.

А потім вони видають щось на кшталт: «Ну, я запрошую жахливу смерть, якщо розкрию таємниці масонства». Це якщо ви перейдете на третій рівень. Тож у вас навіть сьогодні трапляються такі речі, ці містичні культи.

Що ж, у цьому уривку ми чотири рази зустрічаємо термін «таємниця», «секрети». Але це означає дещо інше, ніж містичні культи, що оточували часи Павла. І завжди добре знати, що коли Павло, чи будь-хто з апостолів, проповідував, вони ніколи не занурювали проповіді у філософський чи релігійний вакуум.

Важливо знати передісторію того, що сюди, в цей плавильний котел храмів, який ми розглядали минулого тижня, та містичних релігій, приходить цей римський єврей з Тарсу, проповідує Євангеліє, і пише листа до одного з центральних релігійних осередків – Ефесу, і він також говорить про містичність. Але це матиме дещо інше значення. Шість разів у Посланні до Ефесян, чотири рази в цьому конкретному уривку, цей термін використовується.

Двадцять сім разів у Новому Завіті, чотири з них в Об'явленні, і Павло використовує двадцять з них, а решту три ми розглянемо незабаром. Але Послання до Ефесян – це, безумовно, та книга Нового Завіту, яка говорить про таємниці, і це справедливо, враховуючи, що епіцентр цієї теми знаходиться в Ефесі. І Павло навмисно хоче, щоб його читачі побачили, що Бог і Євангеліє мають таємниці або істини, на які можна покласти своє життя, на відміну від міфів, з яких виходили деякі з цих віруючих-язичників-неєвреїв.

Вони б легко зрозуміли таємничу релігію, бо деякі з них були її частиною, але тепер вони перебувають під впливом таємниць Бога, і це дещо інше. Біблійна таємниця — це щось на зразок прихованої Божої поради, Його таємної мудрості, відомої лише Йому, яку Він відкриває, і може бути пізнана лише тоді, коли Він відкриває її комусь через Свій Дух. І саме це тут говорить Павло.

Якщо ви подивитеся, тримайте Біблію відкритою, нам потрібно буде розглянути цей уривок сьогодні. Він каже: «Напевно, ви чули у другому вірші про дарування Божої благодаті, яка була дана мені для вас, це таємниця, відкрита мені через одкровення, як я вже коротко писав». А у п'ятому вірші, вона не була відкрита людям в інших поколіннях, як тепер відкрита Духом святим Божим апостолам і пророкам».

Отже, це було щось у Божому часі, в Його таємній мудрості, чого ніхто не знав, доки Святий Дух у призначений час не вирішив відкрити це апостолу Павлу. Іншими словами, це не була таємниця, яку він почерпнув з кількох годин важких досліджень Старого Завіту. Він не переглядав Ісаю, аж поки раптом у нього не виник момент осяяння, і він не сказав: зрозуміло, юдеї та язичники об'єднуються в одне тіло.

Ні, були проблиски цього, бо саме це, за його словами, є саме ця таємниця. Подивіться на шостий вірш, ця таємниця полягає в тому, що через Євангеліє язичники є спадкоємцями разом з Ізраїлем, членами разом, учасниками обітниць в Ісусі Христі. Іншими словами, хоча в Старому Завіті були проблиски, як-от Ісаї, що Ізраїль буде світлом для язичників, і ми розглядали кілька тижнів тому храмовий комплекс, там був двір язичників, і Ісус сказав: Мій дім буде домом молитви для всіх народів.

Але навіть попри те, що язичникам було дано свідчення, ця думка про те, що вони будуть повноправними учасниками Царства Божого разом з юдеями, була чимось, що ми не можемо зрозуміти зі Старого Завіту. Бог мав відкрити це Своїм Духом, і саме це

тут говорить Павло. Ця таємниця, зокрема, є частиною більшої таємниці, яку ми розглядали ще в першому розділі.

Якщо ви подивитеся на дев'ятий і десятий вірші, наприклад, там, у першому розділі Павло каже, що він відкрив нам таємницю своєї волі, то це перший раз, коли він говорить про неї, за Своїм благоволінням, яке Він задумав у Христі, щоб воно здійснилося, коли часи досягнуть свого завершення. А ось таємниця — об'єднати все, що на небі й на землі, під однією головою, під Христом. Отже, у третьому розділі, де він говорить про спільників, що ми є членами разом, що ми є спадкоємцями разом, ця єдність єдності є частиною більшої єдності, яку Бог встановлює між небом і землею.

Тому що небо і земля зараз воюють одне з одним. Ми перебуваємо в роз'єднанні через наш гріх і Божу ненависть до гріха. І тому існує роз'єднаність між небом і землею, є роз'єднаність між народами, є роз'єднаність між людством і природою.

Ви бачите, що з прокляттям на цій землі, як у природі, так і в атмосфері та всьому іншому, що відбувається. І Бог виведе з усього цього хаосу та суду єдність, де ми бачимо, як ця траєкторія досягає свого завершення в Об'явленні, розділах 21 та 22, де Бог або ангел сказав: «Ось ось оселя Бога з людиною». Отже, ось куди прямує таємниця.

Отже, як церква, ми відіграємо свою роль у демонстрації нашій культурі того, що кінцева мета Євангелія полягає у возз'єднанні небес із землею. Ось чому єдність є таким важливим питанням у церкві, і саме тому ми кілька тижнів тому розглядали єдиний важливий рід крові — це те, що ви народжені знову в крові Христа. Що ж, є дві речі, які я хочу, щоб ви побачили цього ранку.

Яке відношення ця таємниця має до нас у 2025 році, і що Бог хоче там закарбувати? Я хочу поділитися двома речами. По-перше, Божі таємниці можна пізнати, і тому їм

можна довіряти. Суть містичних релігій полягала в тому, що так звані глибокі істини могли бути пізнавані лише кандидатами, послідовниками, відданими Деметри під страхом смерті, якщо ви поширюватимете ці таємниці.

Тож ніхто не мав жодної інформації про містерії Деметри. Однак, Бог — це якраз протилежність. У Бога є свої таємниці, свій задум, і коли він це відкриває, він хоче, щоб це стало відомим.

Отже, це більше не секрет. Якщо ви знову заглянете в розділ 3, подивіться на вірші 8 та 9. Павло каже, що хоча я найменший з усіх людей Божих, дана мені ця благодать. Ось ця благодать — проповідувати поганам недосліджене багатство Христове та виявляти кожному служіння тієї таємниці, яка від віків була прихована в Бозі, що створив усе.

Отже, Павло розумів, що ці таємниці, одного разу відкриті, мають стати відомими і більше не бути таємницею. Що є важливим, так це те, що разом зі словом «таємниця» ви знайдете слово «одкровення». Ви бачите це у вірші 3, ця таємниця була відкрита мені через одкровення.

У грецькій мові є кілька слів, які використовуються в Писаннях для позначення одкровення. Це апокаліпсис, де ми розуміємо апокаліптику. Зазвичай, коли ми думаємо про апокаліптику, ми уявляємо собі кінець світу, але слово апокаліпсис просто означає розкриття того, що приховано.

Це ніби Бог відсунув завісу, і Павло, і, звичайно ж, Іван в одкровенні, це все апокаліпсис, і саме так починається одкровення, апокаліпсис Ісуса Христа від Бога. Це те, що було приховано, тепер розкрито, і тому так багато в одкровенні про те, що відбувається на небесах, чого ми просто не знали б, якби Бог не відкрив цього. Нещодавно ми співали пісню «Бог є Бог, Той, Хто відкриває таємниці».

Звідки це береться? Даниїла, розділ 2, пам'ятаєте, ми розглядали Даниїла кілька років тому, і в Даниїла, розділ 2, Навуходоносору приснився сон, який так його непокоїв, що він покликав усіх своїх мудреців та волхвів і сказав: «Мені наснився тривожний сон, і я не збираюся розповідати вам, що це за сон, ви розповісте його за мене і дасте мені його тлумачення, а якщо ви цього не зробите, я повбиваю вас усіх». Який би це був щасливий ранок! Даниїл чує це, а також його троє друзів, і він каже звернутися до охоронця, він каже: «Дивіться, дайте мені просто переночувати, я пошукаю Бога і, сподіваюся, у мене буде щось для Навуходоносора». Бог відкриває, що це був за сон і його тлумачення, і Даниїл йде до Навуходоносора і каже такі слова: «Жоден мудрець, чарівник, маг чи віщун не може пояснити цареві таємницю, про яку він запитав, але є Бог на небесах, який відкриває таємниці, і він показав цареві Навуходоносору, що станеться в майбутні дні, і це та величезна статуя, пам'ятаєте, золота голова – це Вавилон, срібна скриня – це Персія, живіт і стегна – бронзові, це греки, а потім ноги та ступні – залізні та частково випаленої глини, а також ноги, дивлячись на Римську імперію, яка мала з'явитися, а потім скеля, яка не була вирубана людськими руками, пам'ятаєте, приходить і перекидає статую, і вона виростає, перетворюючись на гору, яка покриває весь світ, що є майбутнім царством Ісуса».

Ніхто не міг дійти жодного висновку, А, що це був за сон, і Б, що він означав, якби Бог не відкрив, не відсунув завісу і не відкрив те, що було приховано, і це досить часто траплялося з Даниїлом у його книзі. Отже, Бог хоче бути пізнаваним, Він є тим, хто відкриває таємниці, Він не хоче, щоб це залишалося прихованим під страхом смерті, але Він хоче, щоб люди бачили і знали Його, а отже, також довіряли Йому.

Недостатньо просто знати Божі істини, їх потрібно втілювати в життя, віддати Йому життя, щоб ви могли ходити Його шляхами.

Одне з наших найголовніших переконань щодо Святого Письма — це його істинність. Якщо ви любляєте гучні слова, то безпомилковість — це теологічне слово для цього. Я не знаю, що це вам дасть у Scrabble, але ви могли б спробувати.

Автор Святого Письма... ну, у нас є 40 різних людських авторів, Павло є одним із них, але автором, який наглядає за всім цим, є Святий Дух, і саме це Павло тут робить. Святий Дух відкрив мені ці таємниці, і тепер вони стали Святим Письмом. Тож не лише Бог хоче бути відкритим, Він також хоче, щоб Йому довіряли, і Святий Дух, натхнення Святого Духа є критично важливим для нашого розуміння того, що це живе слово, а не просто порожній релігійний текст, як усі інші, що існують навколо.

Апостол Петро мав дещо сказати про роботу Святого Духа там, він сказав: «“Перш за все, знайте, що жодне пророцтво в Писанні не виникло з власного тлумачення пророком речей, бо пророцтво ніколи не походило від людської волі, але пророки, люди, говорили від Бога, ведені Святим Духом”». У вірші 19 він говорить про те, що Ісус мав сказати, Син Божий, і ми були свідками цього. На горі Преображення ми чули, як Всемогутній Бог, Отець, говорив. Ми були там, ми чули, як Бог говорить, і це говорить досі.

Божественне натхнення Святого Письма гарантує, що Біблія натхненна Богом, це Його подих, і що цікаво, як у Старому Завіті, єврейському «руах», так і в Новому Завіті, грецьке слово означає дух або подих, а Божий подих – це Його Дух, і це Його подих, духовне одкровення для нас про те, ким є Бог, що Він зробив і зробить. Ось чому ми можемо покласти свою вічність на Святе Письмо, тому що воно правдиве. Це не щось вигадане старими людьми, як це часто спростовує наша культура, кажучи: «Навіщо покладати своє життя на вчення Біблії? Воно відкрито Святим Духом, глибинними речами Бога, і тому йому можна довіряти».

Ось чому, наприклад, ви обмежили цей уривок, вірш 1 та вірш 13. Що робить Павло? Він проповідник цих таємниць, і за це він у в'язниці. Подивіться на вірш 1, тому я, Павло, в'язень Христа Ісуса за вас, поган, а потім, на відміну від людини, він відволікається, і наступні 12 віршів – це знову одне речення, добре, це все одне

речення грецькою мовою, і він закінчує у вірші 13, тому благаю вас не падати духом через мої страждання за вас, які є вашою славою.

Зараз він під домашнім арештом у Римі, він звернувся до Цезаря, і він робить це, тому що юдеї намагаються переслідувати його та хочуть позбутися його. Тож він звернувся до Цезаря, але насправді він там саме тому, що проповідує таємниці Христа, незбагненні багатства Христа, як він називає їх у вірші 8. Тож Павло може страждати за свою віру. Я можу робити це, тому що знаю правдивість того, що Бог відкрив мені своїм Духом, і тому я можу віддати своє життя Христу, знаючи, що я не можу втратити те, що він дасть мені своєю благодаттю у славі, і тому ми можемо впевнено віддати своє життя за Ісуса, що ми не дурні, коли читаємо Святе Письмо, і ми віддаємо своє життя в руки Господа Ісуса і кажемо: «Зроби зі мною те, що Ти хочеш, для Твого Царства та для Твоєї слави», що ми маємо живу надію, тому що ми серйозно ставимося до правдивості Біблії не лише до того, що Ісус сказав, що він зробить для нас зараз, але ще більше, коли він знову прийде, і ми побачимо його віч-на-віч.

Божим таємницям, Його Слову, можна довіряти, бо вони є Його одкровеннями нам, щоб ми могли пізнати Його та поклонятися Йому. Тож Божі таємниці доступні кожному, щоб їх бачити, читати та знати, і Йому можна довіряти, бо вони є Його таємницями, Його Словом. По-друге, і останній пункт – це привілей знання Божих таємниць, привілей знання Божих таємниць.

Цікаво, що цей уривок є одним із тих, де Павло, я гадаю, розкриває своє саморозуміння як проповідника. У ньому багато сказаного, тому він і відхиляється від теми. Він збирається перейти до молитви з 14-го вірша до кінця 3-го розділу, і Михайло проповідуватиме нам про це наступного тижня, але Павло раптово відхиляється після 1-го вірша і хоче переконатися, що вони розуміють роль Павла для них як їхнього апостола, як їхнього проповідника та як автора Святого Письма. Він

каже: «Ви, мабуть, чули про дарування Божої благодаті, яка була дана мені за вас, і він цікаво про це говорить».

Він не каже: «Ви ж чули, як мене покликали бути вам проповідником», ні, він говорить про те, що я адміністратор. Буквально це слово означає домоправитель Божої благодаті, і зокрема Божа благодать – це таємниця, яку він відкрив через свого Духа. Я – розпорядник того, що Бог відкрив мені, бо це не тільки для мене, це для вас, і він серйозно ставиться до цього управління, до привілею, який він має. Подивіться на вірші 8 і 9, де він каже: «Хоча я найменший з усіх Божих людей, мені дана ця благодать – проповідувати язичникам».

Чому він так сказав? Тому що Павло колись був фарисеєм Савлом, який переслідував церкву та отримував листи від первосвящеників, щоб він міг убивати християн, убивати їх, ув'язнювати тощо, і саме це він збирався зробити, прямуючи до Дамаска, коли Господь увірвався в його життя, і він упав з коня разом із Савлом, на вернувшись там і став апостолом Павлом. Тоді Бог очікує, що він візьме це найменше з усіх і зробить його тим, через кого будуть розкриті його таємниці, і Павло каже, що це велике управління, яке я маю пояснити всім, вірш 9, управління цією таємницею, про яку люди в минулому не знали, але ми знаємо зараз. Ось у чому привілей: були й інші, хто прагнув дослідити ці речі, але не міг, бо Бог замкнув це у своїй власній раді до зручного для нього часу, а тепер Павло має благословення та привілей, і це привілей проповідувати Слово Боже, бо ми говоримо не про звичайні речі, ми говоримо про дуже глибокі проблеми серця Бога, про які він каже: «Я хочу, щоб ви знали це про мене, я хочу, щоб ви довіряли мені за те, ким я є, і що я робитиму з вами вічно».

Але це не лише наше управління як проповідників, це привілей для кожного віруючого мати Слово Боже, яке відкриває нам Божі таємниці. Я сказав, що в Новому Завіті було 27 випадків використання слова «таємниця», апостол Іван використав чотири в Об'явленні, Павло використав 20 з них, а інші три – у Матвія, Марка та Луки, і це та

сама подія, і це Ісус, який говорить тут, і це в притчі про чотири ґрунти, пам'ятаєте ту, де Слово Боже подібне до насіння, яке посіяв хлібороб, і яке було посіяне там, і воно було на твердому ґрунті або неглибокому ґрунті, або ґрунті, який загнився терням та будяком, турботами цього світу, але потім був добрий ґрунт, який мав урожай у 30, 60 або 100 разів більший, і після цього в розповіді Луки Ісус каже: «Хто має вуха слухати, нехай слухає», і Він покладає на них відповідальність чути, розрізняти. Але потім приходять учні, і в розповіді Луки знову йдеться про те, що вони бачать Його приватно, і один з них запитує: Ісусе, чому Ти говориш людям притчами? Чому Ти говориш їм притчами? Тому що навіть учні більшість часу не розуміли цього, а в розповіді Матвія він має найповнішу розповідь, Матвія 13, Ісус говорить ці слова, вірш 11, Ісус відповідає, тому що знання таємниць Царства Небесного дано вам, а не їм, а потім у вірші 16 він повторює привілей, який мають учні, але блаженні ваші очі, бо бачать, і ваші вуха, бо чують, бо поправді кажу вам, що багато пророків і праведників прагнуть побачити те, що бачите ви, але не бачили, і почути те, що чуєте ви, але ніколи не чули.

Ми щойно завершили пункт, де говорилося, що Бог хоче відкрити свої таємниці, щоб усі могли їх читати, бачити та чути, але всередині цієї таємниці, наслідую я використати це слово, пам'ятаєте, кілька тижнів тому ми розглядали, що нам робити з приреченням і цією таємницею цих двох уявних суперечностей, які не є ворогами, а все ж друзями Божого суверенітету та людської відповідальності, і є таємниця, як ці два поняття перетинаються, і все ж вони існують, і ми бачили численні докази того, як ці два поняття існують вірш за віршем, і тут Ісус каже, з одного боку: «Я говорю притчами», бо так, це буде робота просіювання, розпізнавання», але з іншого боку, ви не розпізнаєте істину притч, якщо вона вам не буде відкрита, і Ісус особливо підкреслює у вірші 11, саме для нашої сьогоденної мети, знання таємниць Царства Небесного дано вам, і не кожен має це. Це привілей не просто мати Біблію, але й те, щоб її читали, щоб вона діяла в нас і щоб вона існувала в поклонінні та послуху. Ісус каже, що не кожне вухо чує, не кожне око бачить і читає, наш обов'язок —

поширювати ці Божі таємниці, але це привілей, коли Святий Дух перебуває в нас і дає нам розуміння Слова Божого.

Чи можу я заохотити вас читати Писання і нехай воно буде живим хлібом, якого потребує моя душа і ваша душа? Ісус сказав, що це привілей, що ми маємо це. Павло каже майже те саме, що й казав, що ці таємниці були замкнені в минулому, і лише тепер ми їх маємо, тож який привілей знати їх, і такий привілей, що Павло навіть підкреслює і каже, знаєте що, навіть ангели не знають усього цього.

Подивіться на вірш 10, Божий намір полягав у тому, щоб тепер через церкву була об'явлена правителям і владі на небесах багатогранна Божа премудрість, згідно з Його вічним задумом, який Він виконав у Христі Ісусі, Господі нашому. Щодо нашого спасіння, у 1 Петра 1 Петро говорить про те, що пророки давно бажали зазирнути в це, і він сказав, що навіть ангели прагнуть зазирнути в це. Це привілейований час, щоб бути в новому заповіті.

Це не так, ніби на небесах є лекційна зала, де Бог щотижня читає ангелам лекцію про те, що Він збирається робити цього тижня. Немає жодної гігантської книги, яка б говорила, що це все, що Бог збирається зробити. Ні, звідки вони беруть свої знання? Вони дивляться на церкву, і Бог показує свою багатогранну мудрість цієї благодаті, коли Він дає про себе знати, і якщо ангели хочуть знати, що Бог задумав по всьому світу в нареченій Христовій, вони дивляться туди і бачать, де відбувається пробудження, і славлять Бога, і вони радіють, каже Ісус у Євангелії від Луки 15, коли кожен грішник кається.

Іноді ми схильні забувати про ангелів, але ангели радіють, коли грішники приходять до віри. Вони також бачать, де їм потрібно служити святим у переслідуваній церкві та багатьох інших темних духовних куточках світу, а також служіння, яке там виконують ангели. Якби вони хотіли знати, що Бог робить у житті деяких людей, я впевнений, що

деякі з них були б шоковані тим, що Бог обрав когось на кшталт Саула, ворога церкви, і так змінив його життя, щоб стати головним апостолом для язичників.

Ви ніколи не здогадаєтеся, кого Бог перетворює сьогодні, кажуть деякі з них. Ви б не повірили, ніби хтось із них негідник, що Божя благодать повністю змінила їх і вони стануть спадкоємцями Царства Божого. Ангели дізнаються та бачать, що задумав Бог і що Він робить, як і демони, яким з кожним спасенним грішником нагадують про їхню переможену Голгофу, які з кожною церквою в єдності та радості знають, що швидше настане день, коли небо і земля возз'єднаються, і швидше настане їхній день, коли вони будуть у вогняному озері.

Зараз демони багато чого вчаться через церкву, поки ангели радіють. Не забуваймо, що сьогодні тут, де зібралися святі, є ангели, і чого вони навчаються про нашу церкву? Бачите, церква — це не лише ми. Як ми розглядали минулого тижня, живий храм є святою оселею для Святого Духа.

Все було зосереджено на Богові. Тепер Павло згадує небесних істот. Це більше, ніж просто про нас.

Це привілей знати Божі таємниці, а отже, сприймати їх. Навіть ангели дізнаються про те, що Бог робить, лише через нас. Це величезний привілей, про який тут говорить Павло.

Він каже: «Я у в'язниці і страждаю заради вас, щоб ви могли пізнати ці великі таємниці Бога, і щоб вони були поширені». І ось ми тут, майже 2000 років потому, а Павло навіть не міг уявити, що тут, у Спрінг-Гілл, в Австралії, буде церква. Він ніколи не чув про це місце, і все ж ми читаємо його листа, і плоди його управління проголошуються по всьому світу на славу Бога, який не просто відкриває таємниці, але, зокрема, відкриває таємниці себе нам, щоб ми славилися Ним, поклонялися Йому та слухалися Його.

Люди, я закликаю вас цього тижня прочитати деякі з цих таємниць, таємниць, які Бог розкрив про Себе.

Нехай це стане вашим хлібом цього тижня, коли ви зустрічаєте Христа в Його Слові, щоб вас пізнали та щоб вам довіряли. Амінь. Як щодо того, щоб ми встали й помолилися? Отче наш Небесний, дякуємо Тобі за Твоє Слово.

Ми дякуємо Тобі, о Боже, за Твою неймовірну мудрість, і знову і знову вона просто перевищує наші можливості досягнути. Це незбагненно для нас, але ми дякуємо Тобі, що Ти явив Себе у Своєму Слові, і я молюся, щоб Ти, о Боже, продовжував відкривати Себе через Твоє живе Слово, Господи, щоб воно було нашим світлом і життям, яке нам потрібно день у день. Я особливо молюся за тих, хто має труднощі зі Словом Божим.

Я щиро прошу, Отче, щоб вони відкрили його цього тижня, і Ти зустрів їх Своїм Духом і викликав у них такий благочестивий голод за Божим Словом, не просто щоб його читали, а щоб його слухали і дозволяли йому перетворюватися. І ми продовжуємо молитися, Господи, за тих у наших сімейних та дружніх колах, хто ще не прийшов до віри, за тих, Господи, хто чує Слово, але ніколи його не сприймає. Господи, там, де вони його бачать, але не розуміють, ми молимося, щоб Ти був милостивий і дав їм це одкровення, щоб вони також могли прийти під живе Господство Ісуса і також жити Твоїми таємницями.

Дякуємо Тобі за Твоє Слово сьогодні. Вчини добре в нашому житті, просимо ми в Твоє дорогоцінне ім'я. Амінь.

////////////////////////////////////
We would be glad to provide any information you want re:-

→ becoming a Christian

→ accessing an online course in Christianity Explained

Send your email to: office@CityTabernacle.com
////////////////////////////////////
